

Tilskud efter dræningsloven kan fortsat komme til udbetaling også efter denne lov, forudsat at amtsrådet giver tilladelse efter § 4, stk. 2.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 2

I forbindelse med behandlingen af L 59 stillede miljøministeren ændringsforslag til dette lovforslags § 4 med det formål at sikre, at der ikke med henblik på opnåelse af erstatning kunne spekuleres i dræningsprojekter for områder, der ikke tidligere havde været drænet, eller hvis dræningsanlæg havde været ude af drift i længere tid. Den foreslåede bestemmelse tilsigter i stk. 2 en præcisering af, hvilke dræningsforanstaltninger m.v. der er omfattet af lovens forbud mod nye dræninger m.v. Forbudet knyttes til det for okkerudledningen relevante forhold, at grundvandsstanden sænkes, hvorved der er risiko for frigivelse af okkerforbindelser. Dermed omfattes også om- og gendræninger m.v., uanset hvor længe dræningsanlægget har været i drift. Videre omfattes dræninger, der har været i funktion med okkerrensingsforanstaltninger, såfremt anlægget skal fornyes. Eksisterende dræningssystemer vil undertiden kræve reparationer, hvor spørgsmålet om afgrænsningen mellem en nødvendig større reparation og en egentlig om- eller gendræning kan give anledning til afgrænsningsvanskeligheder. Forslagets § 2, stk. 3, overlader denne grænsedragning til miljøministeren. Til grund for denne grænsedragning vil det bl.a. være relevant at tage hensyn til følgende forhold:

1. Recipientkvaliteten i de vandløb m.v., hvortil drænvandet udtedes. Det bemærkes, at der hermed sigtes til, hvorvidt de pågældende vandløb i den amtskommunale recipientkvalitetsplanlægning er målsat med stramme målsætninger. Videre er det afgørende at vurdere, om der er tale om en bevidst lempet målsætningsfastlæggelse for at lette dræningsmulighederne på de okkerpotentielle arealer.
2. Fredningsplanlægningen, herunder også spørgsmål om behov for miljøbeskyttelseszoner.
3. Dræningssystemets driftsstabilitet, således at omlægninger og reparationer som følge af ustabil drift omfattes af § 4.
4. Gennemgribende reparation med nye materialer f.eks. plastrør, der skydes igennem et nedslidt dræningsystem, så der i realiteten etableres en gen- eller omdræning.

Til § 3

Amtsrådernes opgaver i forbindelse med forvaltningen af miljøbeskyttelsesloven samt planlægningslovgivningen og planbestemmelserne i de enkelte sektorlove gør det naturligt at henlægge forvaltningen af okkerforureningsbestemmelserne til disse myndigheder. Det tilstræbes dog med miljøministerens regelfastlæggelse i bestemmelsens stk. 2 at sikre ensartede regler for amtsrådernes sagsbehandling m.v. Disse detailregler udformes som bindende forskrifter. Amtsrådene fører tilsyn med overholdelsen af påbudene og de herfor givne vilkår. Opstår der fare for okkerforurening ved driften af et okkerrensingsanlæg, kan amtsrådet pålægge ejeren at udbedre anlægget, og, såfremt et sådant pålæg ikke efterkommes, foretage selvhjælpshandlinger – i fornødent omfang på ejerens bekostning.

Til § 4

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at amtsrådet på grundlag af de med ansøgningen fremsendte oplysninger samt på grundlag af okkerforureningsplanen, jfr. § 5, stk. 2, skal foretage en konkret vurdering af okkerforureningsrisikoen ved det fremsendte projekt. Som grundlag herfor vil amtsrådet ud over de allerede nævnte forhold inddrage de ovenfor under bemærkningerne til § 2 nævnte recipientkvalitetsplaner. Såfremt der er tvivl om, hvorvidt et projekt kan godkendes, går hensynet til recipienten forud for hensynet til dræningsprojektet.

Til § 5

Bestemmelsen indeholder to hovedelementer, dels et registrerings- og planlægningselement og dels en beføjelse til etablering af okkerrensingsforanstaltninger.

Til § 6

Bestemmelsen er nødvendig for at sikre fortsættelse af driften af de allerede etablerede okkerrensingsanlæg i henhold til lov nr. 57 af 18. februar 1981. Videre kan amtsrådet give tilskud til okkerrensingsforanstaltninger i henhold til § 5, stk. 3. Bestemmelsen er et tidsmæssigt begrænset brud med princippet om, at forurenere betaler. Det må imidlertid anses for nødvendigt at kunne gribe ind over for eksisterende dræningsystemers okkerudledning, uden at dette får betydelige økonomiske virkninger for det pågældende landbrug. Tilskudsudbetalingen ophører samtidig med, at dræningssystemet udgår af drift. Spørgsmålet om om- og